

Leefomstandigheden Dieren

in relatie tot de geestelijke ontwikkeling van de mens

Door: Wim van Oort

Op basis van inspiraties van Marieke de Vrij.

'Mens en dier bevolken dezelfde aarde, ademen dezelfde lucht in, hebben beide behoefte aan water en voedsel. Ze kennen onderlinge afhankelijkheid. Ze vormen samen één collectief veld dat op ieder levend wezen doorwerkt. In deze tijd verliezen de dieren versneld hun natuurlijke argeloosheid en lankmoedigheid. Dit heeft een rampzalige uitwerking op de mensen.'

(Channeling van Marieke)

Hoe is het mogelijk dat in een land als Nederland de dierenrechten zo massaal worden geschonden? We vertroetelen huisdieren en geven ze soms zelfs een overdaad aan aandacht, terwijl consumptiedieren en proefdieren zijn verworden tot een massaproduct. Wat verzwijgen wij in onszelf waardoor dit gebeurt? En wat zijn de consequenties daarvan voor de toekomst?

Onderlinge afhankelijkheid tussen dier en mens

Mensen hebben dieren nodig om te komen tot een diepere substantiële kennis van het eigen zelf. Alles wat dieren eigen is, is de mens indirect eigen. In ons bewustzijn liggen herinneringen opgeslagen aan wat in het dierlijke leven gespiegeld wordt. Als je daar bewust contact mee maakt en dat durft te aanvaarden, dan wordt je geest daardoor verlichter. Als wij dieren leed aan doen werkt dat door naar onbewust leed in mensen zelf. De dieronterende productiemethoden in de intensieve veehouderij hebben daarom een enorme impact op ons welzijn en onze geestelijke ontwikkeling. Als mensen of dieren lijden, werkt dat door in de ether. Baby's, kleine kinderen, intuïtieve mensen, zieken met verminderde weerstand en ouder wordende mensen (die geestelijk verijlen) zijn hier bijzonder gevoelig voor. Daar werkt de ether diep door. Denk aan niet te verklaren depressieve gevoelens en virusziekten door verminderde weerstand.

'Als mens en dier zich wezenlijk op elkander afstemmen, ontstaat begrip voor scheppingskrachten. Vanuit deze scheppingskrachten herleeft men dieper

waarvoor men in wezen geschapen is: begeestering tot in de stof te creëren.'

Het afgelopen decennium zijn we op schokkende wijze geconfronteerd met de gevolgen van de intensieve veehouderij en daarmee gepaard gaand dierenleed. De huidige productiewijzen hebben een enorme impact op het dierenwelzijn. Daar uit voortkomende dierziekten beïnvloeden in toenemende mate ook de menselijke gezondheid. Na de MKZ, varkenspest, vogelgriep en Q-koorts, blijkt nu dat steeds meer mensen besmet raken met bacteriën die niet meer reageren op antibiotica. Door hun stressvolle leven als gevolg van massale huisvesting, gebrek aan daglicht en te snelle groei zijn consumptiedieren zeer gevoelig voor infecties. Deze infecties worden preventief en curatief bestreden met antibiotica. Het overvloedige gebruik daarvan heeft geleid tot resistente bacteriën. Op 88% van alle kip in de Nederlandse supermarkt zit de ESBL-bacterie en die is resistent tegen vrijwel alle soorten antibiotica. Door het eten van (ongaar) vlees kunnen deze overgedragen worden op mensen. 'Kip het meest gevaarlijke stukje vlees'. Al in 1997 waarschuwden medici, dierenartsen en de Wereldgezondheidsorganisatie voor overmatig gebruik van antibiotica in de veeteelt, maar sindsdien is het alleen maar toegenomen. Met de aanbevelingen van de commissie Wijffels om te komen tot diervriendelijke productiewijze (2001) heeft de politiek de afgelopen jaren vrijwel niets gedaan. Waarom willen wij die misstanden niet werkelijk onder ogen zien? En wat zijn daarvan de consequenties voor de menselijke ontwikkeling?

Dierenleed

'De mens heeft moeite om te onthouden wat goed voor hem is. Hij wenst beter boven al. In dit geval boven de dieren uit.'

De voortplanting bij runderen verloopt via kunstmatige inseminatie, waarbij hen natuurlijk paringsgedrag wordt onthouden. Na de geboorte wordt een kalf vrijwel onmiddellijk weggehaald bij de moederkoe. Mannelijke kalveren worden binnen 3 maanden met kunstmatige bloedarmoede vetgemest voor exclusief roombank kalfsvlees. Vaarskalveren worden afgezonderd opgefokt waarbij de koe haar eigen kalf niet mag zogen. Dit alles gebeurt onder de noemer van 'economische noodzaak'. De moederkoe ervaart

telepathisch hoe haar kalf lijdt en niet in staat is om een eigen identiteit op te bouwen. Ondanks dat de melkproductie doorloopt gaat dat niet van harte. Geen wonder dat uier- en tepelontstekingen toenemen. Dikbij koeien kunnen niet eens meer bevallen zonder keizersnede.

Ook bij varkens verloopt de voortplanting op kunstmatige wijze. Via hormooninjecties worden groepen zeugen gelijktijdig bronstig gemaakt. Biggen worden al na 3 tot 4 weken bij de zeug weggehaald, terwijl 10 weken natuurlijk is. Hun staarten worden geknipt ter voorkoming van staartbijten als gevolg van te krappe huisvesting en gebrek aan speelobjecten. Mannelijke biggen worden onverdoofd gecastreerd om te voorkomen dat hun vlees mogelijk een geur kan krijgen. Drie maanden na hun geboorte worden ze in overvolle vrachtwagens afgevoerd naar het slachthuis en enkele dagen later liggen ze in de vorm van goedkoop vlees in de schappen van de supermarkt. Ook worden zij bijvoorbeeld levend vervoerd, vaak in erbarmelijke omstandigheden, naar Italië om als Parmaham weer terug te komen.

Kippeneieren worden niet meer uitgebreed door een kloek. Eieren komen tegenwoordig uit onder broedlampen. Kuikens missen het telepathische contact met de moederkloek en zijn ontheemd, te jong om een groepsgevoel te ontwikkelen. Bij de vermeerderingsbedrijven voor leghennen worden mannelijke kuikens meestal nog dezelfde dag levend vergast, grotendeels zelfs levend versnipperd. Een kuikenversnipperaar versnipperd net als een papierversnipperaar papier, levende eendagskuikens. Dit betreft op jaarbasis minstens 50 miljoen kuikens. Vleeskuikens worden in 6 weken tijd vetgemest tot 2,5 kilo. Dit is vergelijkbaar met een baby die in 6 weken tijd 120 kilo weegt. Bij leghennen worden de snavels afgebrand ter voorkoming van pikwondingen en kannibalisme als gevolg van agressie bij te krappe leefruimte. De meeste zogenaamde scharrelkippen zijn gehuisvest in grote schuren op betonnen vloeren, hartstikke krap en zonder uitloop naar buiten. Hoezo scharrelkip? Biologisch (EKO) en biologisch-dynamisch (Demeter) geproduceerde kippen zijn wel buitenkippen, van een sterker en langzaam groeiend ras, waarvoor nauwelijks antibiotica wordt gebruikt. Maar die kip is wel drie keer duurder dan de plofkip.

De mens grijpt dermate in dierenleven in, dat ze niet meer 'weten' wat natuurlijk leven is. Een paar voorbeelden:

- Consumptiedieren worden gemiddeld genomen niet ouder dan één zevende van de leeftijd die ze normaal gesproken zouden kunnen bereiken. Ze weten niet meer wat natuurlijke ouderdom is. Het gevolg is dat ze in collectieve rouw verkeren.

- Van de mannelijke consumptiedieren (stieren, beren, hanen en bokken) blijft maar een minimaal aantal in leven voor de voortplanting. Er vindt een

massale slachting en vernietiging van mannelijke dieren plaats, die zijn doorwerking heeft in de gesteldheid van diersoorten. Zo vertonen koeien door de afwezigheid van stieren steeds mannelijker gedrag en verwekken ze een incestueus nageslacht met allerlei bijverschijnselen.

- Jonge dieren worden vroegtijdig bij hun moeders weggehaald, waardoor ze geremd worden in essentiële ontwikkelingsmogelijkheden en hun moeders blijven in rouw achter.

- Kunstmatige inseminatie ontnemt dieren hun natuurlijke voortplanting.

- Steeds meer dieren komen niet meer buiten, krijgen zelfs geen daglicht en worden gehuisvest in megastallen. Onze consumptiedieren vervreemden van zichzelf en hun communicatiesysteem blokkeert. Daardoor zijn ze eerder verstoring voor soortgenoten, dan dat ze elkaar opwekken in levenskracht.

Verlies van natuurlijke argeloosheid

'Vanuit een op je hoede zijn raken dieren hun onschuld en een stukje oorspronkelijkheid kwijt' Dieren kunnen in hoge mate argeloos zijn, tot vlak voordat er iets nadeligs of gevaarlijks met hen gebeurt. Natuurlijke argeloosheid is een vorm van onschuld waarin je het leven neemt zoals het komt. Het is een instinctieve gewaarwording, in het groepsbewustzijn, waarin vanuit ervaring een besef opkomt wanneer er risico of gevaar dreigt. Er is geen bedachtzaamheid, maar een reactie in het moment zelf. Mensen, dieren en planten vormen met elkaar een collectief veld, waarin de dieren altijd grote dragers zijn geweest van een natuurlijke argeloosheid. In de huidige intensieve veehouderij verliezen dieren die argeloosheid doordat ze het contact met dat wat natuurlijk is kwijt raken. Daardoor zal in de nieuwe generaties mensen die geboren worden, argeloosheid als grondthema minder actief zijn. Jonge kinderen zullen minder lang de beleving van onschuld ervaren. Het is belangrijk dat de onschuld ook in volwassen mensen een deelaspect blijft, want als er geen onschuld kan zijn, dan is er ook onvoldoende plaats voor het gezonde verstand. Je moet in een onschuldig hart kunnen blijven toetsen wat waarachtig is of niet. Als de onschuld in mensen verloren raakt, dan kunnen zij niet meer in zuiverheid waarden toetsen. Ook zijn zij dan niet meer in staat de ontwikkelingen in de wetenschap te toetsen op ethiek en zielskwaliteit van leven. Het toetsingsmechanisme is dan minder gebaseerd op de beleving van zuivere eenheidservaring met alles wat aanwezig is. Het is een maatschappelijk belang dat dieren niet overmatig worden gekwetst, want als de argeloosheid in dieren wordt aangetast, wordt dat indirect ook in mensen aangetast.

Lankmoedigheid tonen

'Dieren tonen ons een bepaald uithoudingsvermogen

binnen aanvaarding van zaken in hun natuurlijke leven.' Mensen gaan zo wezensvreemd om met dieren dat die zich ook in hun lankmoedigheid beschadigd weten. Lankmoedigheid is het aanvaarden van dat wat onomkeerbaar is. Dieren tonen een lang uithoudingsvermogen in het accepteren van zaken die natuurlijkerwijze op hun pad komen. Is er geen uitweg of alternatief, dan leggen zij zich erbij neer en aanvaarden bijvoorbeeld te sterven bij gebrek aan water of ze aanvaarden binnen hun territorium het leiderschap van een ander. Als dieren in de vrije natuur weten dat ze zullen sterven bij droogte, is er moed nodig om dat aan te gaan. Er is moed nodig bij oudere dieren als ze achtergelaten worden bij kuddes om te sterven. Moed is: op allerlei niveau aanvaarden dat het onvermijdelijke dient te gebeuren en soms zelfs dat een moederdier het jong dood bijt om het lijden van het dier te besparen. Er is een bepaalde wetmatige koppeling tussen moed en aanvaarden wat is: zonder strijd ergens in gaan, terwijl de pijn van de ervaring voelbaar is. Dat is iets wat wij mensen tegenwoordig niet meer willen. De doorsnee westerse mens is erg gemakzuchtig geworden.

Het collectief ruimen van gezonde varkens ten tijde van de varkenspest, gezonde runderen tijdens de MKZ-crisis en recentelijk gezonde geiten ter voorkoming van uitbreiding van de Q-koorts hebben een gigantische impact op de vermindering van lankmoedigheid. Uit contacten van Marieke met het collectief veld van deze overleden dieren blijkt, dat het de dieren ontbrak aan dierenlogica ten aanzien van deze vorm van sterven. In hun beleving vond er een massale en nutteloze slachting plaats, zo grootschalig, dat daar geen herinneringsniveau op was. Daardoor is sterven bemoeilijkt geweest, omdat het niet paste in de natuurlijke herkenning. Een sterk dier dat een zwakker dier doodt heeft kennis over hoe je dat dier grijpt, zodat het onstoffelijke lichaam van het dier dat gegrepen wordt door de schrik los laat. Het dier heeft dan minder pijnbeleving en kan makkelijker uittreden. Bij massale slachting is dat niet het geval en blijven dieren in een collectieve shock.

Het verlies van lankmoedigheid bij dieren werkt dusdanig door naar mensen, dat ze onvoldoende bereidwillig zijn het natuurlijke leven te aanvaarden. Dit heeft komt tot uiting op het gebied van het rekken van leven, de aantasting van de natuur (ter tijdelijke verbetering van de menselijke levensomstandigheden) en op het gebied van ethervervuiling. Wij zetten op een grensoverschrijdende wijze dingen naar onze hand. Het onder ogen zien van en op adequate wijze omgaan met de huidige crisissen en natuurrampen zal dan een moeilijke en zware opgave worden.

De helende werking van dieren

'Als je met eigen pijn beter overweg kunt gaan, kan je ook makkelijker overweg gaan met leed buiten jezelf

en daar iets zinvols tegenover zetten'

We hebben niet voor niets ons dierenleed verstoppt, omdat we nog veel pijn in onszelf hebben. We realiseren ons vaak onvoldoende dat juist dieren hier betekenisvol zijn. Bij huisdieren ervaren we (vaak onbewust) de helende werking wel. Een voorbeeld van Marieke over katten: 'De eerste avond na het overlijden van haar man gaat zijn vrouw naar bed. De poezen, die zij liefdevol als zwerpoezen heeft opgevangen, komen bij haar in bed en gaan horizontaal naast elkaar liggen op haar buik en borstkast. Op die wijze maken ze het mogelijk om de pijn en het verdriet af te laten vloeien. De poezen doen dit avond na avond. Poezen zijn heel gevoelig voor magnetische velden, ze voelen wanneer er een disbalans is en ook wanneer er helende energieën zijn.

Als ze spinnen hebben ze een bepaalde vibratie in hun lijf waarmee ze weldadige energieën uitstralen en daarmee ongenoegens, in de persoon waarbij ze op schoot zitten, neutraliseren. Ook kunnen ze zich langgerekt uitstrekken en neer vleien bovenop je lijf, over alle chakra's heen. Ze drukken daarmee geruststelling uit en brengen je chakra's weer in balans. Ook liggen ze graag bij de voeten of bij de buikholte van mensen te slapen. Het aardige is dat ze dat ook bij zichzelf doen. Ze versterken daarmee hun eigen energieveld en indirect herbalanceren ze daarmee ook degene bij wie ze liggen. Liggend in het bekkengebied brengen ze zo de grondtonen aan in de frequentie van het aurasysteem en ademt diegene dieper en daarmee wordt het elektromagnetische veld versterkt.'

Hoop op verandering

'Acties vanuit emoties roepen veelal tegenacties en verzet op. Steun brengt mensen van binnenuit in beweging en creëert eerder herkenning'

De veranderingen in de huidige productiewijze van consumptiedieren gaan traag. Hoopgevend is dat er wel kleine veranderingen plaats vinden. Kalveren worden in plaats van in kisten in groepen gehuisvest, steeds meer kippen scharrelen in de buitenlucht en het aantal biologische boeren is licht stijgende. Recent is in de provincie Noord-Brabant een voorlopige bouwstop van megastallen afgekondigd.

Een collectieve omslag vindt pas plaats als wij erkennen wat er feitelijk gebeurt in de intensieve veehouderij. Onderschat niet wat dat alleen al voor gevolg kan hebben. Je hoeft je er niet mee te vereenzelvigen en het dierenleed op je te nemen, maar je kunt wel zelf een bijdrage leveren. Bewust kiezen voor diervriendelijke producten. Accepteren dat daar een hoger

prijskaartje aan hangt. Boeren steunen die milieu- en diervriendelijk produceren. De politiek beïnvloeden met je stemgedrag en burgeracties. En een dialoog aangaan met mensen in je eigen leefomgeving. ▶

Maar ook mediteren en visualiseren op diervriendelijke productiemethoden heeft al zijn werking.

Iedere boer die een koe of varken laat leven tot een natuurlijke dood volgt, houdt voor het collectief veld van dieren in herinnering dat er nog bewust-zijn is over natuurlijk leven. Als dieren niet meer natuurlijk leven vervalt dat bewustzijn en is de ellende niet meer te overzien. Realiseer je dat als er nog maar één koe in Nederland is die op haar zeventiende of achttiende natuurlijk mag sterven, het collectief bewustzijn van dieren nog wakker gehouden wordt betreffende de natuurlijke leeftijd van sterven.

Positieve verbeelding en daadkracht

'Positieve energie en focus voor wat je anders wenst, geeft kracht. Het scheidt zuivere beelden en stimuleert daadkracht.

Het dierenrijk is er ter lering voor ons. Als wij dieren uit hun natuurlijkheid halen en onze kinderen niet de kans geven in contact met natuurlijk levende dieren te komen, dan missen zij iets belangrijks in hun onderricht en geestelijke ontwikkeling. Onze taak is om tegenover het lijden van dieren, een positief beeld te zetten. Hoe meer positieve beelden in het collectieve veld gebracht worden, hoe meer daarin uiteindelijk opgenomen wordt in het collectief bewustzijn, waardoor mensen anders gaan denken, anders gaan voelen en anders gaan handelen.

Maak in gedachten eens beelden over hoe dieren wensen te leven. En als je geen sterk innerlijk beeld krijgt, teken of schilder dan eens een positief beeld. Een tekening maken over kippen die buiten scharrelen omringd door hun kuikentjes, varkens die een modderbad nemen of koeien die hun kalveren zelf zogen. De energie die je daar in legt werkt door in het collectief veld, zelfs als je niet mooi kunt tekenen. Hoe meer mensen herinneringen hebben van dieren die gezond en in welzijn leven, hoe gezonder het collectief veld opgebouwd kan worden. Dus probeer je voor te stellen wat het inhoudt: een koe of varken dat natuurlijk oud mag worden, een dier zonder hormoonoediening, hoe dieren er uit zien zonder genetische manipulatie, spelende biggetjes, wat een echte scharrelkip is.

Als jij wezenrecht zegt: 'Ik wil hier meer bewust op worden, ik wil hier ook daadwerkelijk een bewuste bijdrage aan leveren', dan voel je je menigmaal ook van binnenuit dieper door jezelf gesteund en

gedragen door de waarachtigheid van je eigen houding. Daarnaast beleef je ook, als je daar gevoelig voor bent, een toegewijde ondersteunende houding naar jou toe vanuit de onstoffelijke wereld om je van kracht te voorzien. Het is niet realistisch om te verwachten dat het dan morgen al beter is, maar je bewust verbinden aan en focussen op verandering leidt uiteindelijk tot verbetering. Dieren vangen dit op en medestanders worden gesterkt.

Besef dat wij in deze tijd veel grotere offers aan dieren vragen dan wat ze ons feitelijk schenken. Dieren zijn in de evolutie tot op zeker hoogte bereidwillig geweest om offers te brengen voor mensen, maar ons beroep op die bereidwilligheid is momenteel doorgeslagen. Wanneer je vlees en zuivel eet, zorg dan dat je het dier hiervoor bedankt. Dat is het begin van contact maken met dierenbewustzijn.

Wat je zelf kunt doen

- De realiteit toe laten als bron voor verandering. Wie de realiteit voorbij ziet, verdringt menigmaal wat er gaande is en werkt daardoor te weinig bewust mee aan wat verandering behoef.
- Beperk het gebruik van dierlijke producten. Minder vaak vlees op tafel.
- Vegetariër worden. Ook zonder vlees kun je gezond leven.
- Als je vlees koopt, kiezen voor dier- en milieuvriendelijke productiewijze. Dit betreft in het algemeen scharreldieren van biologische teelt.
- Adopteer een koe of kip op een boerderij en ga regelmatig op bezoek om de eigenheid van deze dieren nader te onderzoeken en in gesprek te gaan met de boer.
- Bezoek met (klein-)kinderen kinderboerderijen. Laat kinderen ervaren hoe dieren in hun natuurlijke omgeving leven.
- Vertel kinderen verhalen over dieren in hun natuurlijke leefomgeving. Vermenselijk het dier niet. Laat het dier zoveel mogelijk diereigen in zijn gedrag zijn.
- Trek de natuur in en bestudeer het gedrag van vogels en dieren.
- Mediteer, teken en schilder dieren in hun natuurlijke omgeving.
- Ga met anderen in gesprek over diervriendelijk consumentengedrag.
- Steun dierenorganisaties met hart voor het dier

Bronnen: *Dierenleed zinloos of niet?*

Lezing door Marieke de Vrij (2001)

• *Gunt de mens het dier het recht op een dierwaardig bestaan?* Lezing door Marieke de Vrij (2006)

• *De buitenkip heeft geen antibiotica nodig.* Volkskrant (mei 2010)